

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«25» червня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах першого відділу Управління з досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених працівниками правоохоронних органів та судьями, Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Шаманін Віталій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 4202300000000689 від 25.04.2023 за ознаками злочинів, передбачених ч. 1, ч. 2 ст. 111, ч. ч. 6, 7 ст. 111-1 КК України, керуючись ст. ст. 111, 112, 276 – 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

**Орлову Юрію Ігоровичу,
29.09.1990 року народження, уродженцю
м. Алчевськ Луганської області, громадянину
України, остання відома адреса проживання:
м. Луганськ, вул. Курчатова, буд. 15, кв. 52,
РНОКПП 3314417350,**

про те, що він обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто в діяннях, умисно вчинених громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту та наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (із змінами, внесеними згідно із Законами від 08.04.2014 № 1183-VII, від 07.10.2014 № 1689-VII, які діяли на момент вчинення злочину).

Так, згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII (з подальшими змінами та доповненнями, далі – Закон № 1207-VII), збройна агресія Російської Федерації (далі – РФ) розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, РФ чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань РФ, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони РФ, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам РФ, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, а також за допомогою окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 01.03.2014 № 48-СФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території Автономної Республіки Крим, надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

У березні – квітні 2014 року в м. Луганську та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації і підтримки протиправної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 окупаційною владою «Луганской Народной Республики» проведено незаконний референдум, на який винесено питання про підтримку «Акта о провозглашении государственной самостоятельности Луганской Народной Республики» та «Акта про державну самостійність Луганської Народної Республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика».

Представниками нелегітимного органу «Народный Совет Луганской Народной Республики» 18.05.2014 прийнято «Закон «Конституция Луганской Народной Республики», яким визначено правовий устрій «Республіки», гілки влади, що поділяються на законодавчу, виконавчу та судову, та органи державної влади.

У результаті зазначених вище подій під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів протягом квітня–

вересня 2014 року опинилась велика кількість територій і населених пунктів Луганської області, які Законом України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» та Постановою Верховної Ради України від 17.03.2015 № 254-VIII «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» визнані тимчасово окупованими територіями.

Органи державної та місцевої влади України і бюджетні установи згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 595 припинили свою діяльність на вказаних територіях і переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Законом № 1207-VII визначено, що перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (у тому числі окупаційною адміністрацією РФ), починаючи з 07.04.2014.

Надалі політичне та військове керівництво РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланувало, підготувало і розв'язало агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддало наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

З метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, РФ та світовою спільнотою «Указом» Президента РФ Путіна В.В. від 21.02.2022 № 72 визнано псевдодержавне утворення «Луганская Народная Республика» суверенною та незалежною державою.

Президентом РФ 22.02.2022 направлено до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

Приблизно о 05 год 24.02.2022 Президентом РФ Путіним В.В. оголошено про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

ЗС РФ, які діяли за наказом вищого військово-політичного керівництва РФ, здійснили пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах зброї та підрозділах Збройних Сил України, інших об'єктах на території України, а військові формування РФ вторглися на територію суверенної держави Україна.

На виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, застосовуючи зброю, 24.02.2022 незаконно перетнули державний кордон України в Київській, Чернігівській, Сумській, Харківській, Луганській, Донецькій, Херсонській областях та тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, вторглися на територію України та здійснили

окупацію частин указаних територій, що продовжується до цього часу і призводить до загибелі великої кількості людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією РФ проти України Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022, який діє до цього часу.

Частиною першою статті 2 Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» від 22.05.2022 № 2265-IX встановлено, що РФ є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Відповідно до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309, Луганська область, у тому числі місто Луганськ, з 07.04.2014 належить до тимчасово окупованої території України.

Згідно з ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII тимчасово окупована РФ територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

За п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Згідно зі ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатком до неї: Положенням про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Тимчасова окупація РФ територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Таким чином, ураховуючи викладені вимоги Закону № 1207-VII, так звані нормативно-правові акти окупаційних сил та окупаційних адміністрацій РФ у частині, що стосується України, є нікчемними та не створюють жодних правових наслідків, зокрема такі, якими незаконно створено псевдодержавні утворення, судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування.

З метою реалізації політики окупації та придушення спротиву проукраїнського населення Луганської області представниками нелегітимних органів влади прийнято низку «законів та підзаконних нормативних актів», якими незаконно створено так звані судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування псевдодержавного утворення «Луганська Народна Республіка» (далі – «ЛНР»), в тому числі «Міністерство державної безпеки Луганської Народної Республіки» (далі – «МДБ ЛНР»).

Крім того, ч.ч. 1–3 ст. 9 Закону № 1207-VII встановлено, що державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими ч. 2 цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Таким чином, судові органи, які створені на тимчасово окупованій території не у спосіб, передбачений Конституцією та законами України, вважаються незаконними.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Орлов Юрій Ігорович, 29.09.1990 року народження, з 28.05.2012 на підставі наказу ГУ МВС України в Луганській області № 175 від 26.05.2012 працював на посаді оперуповноваженого сектору карного розшуку Ленінського районного відділу Луганського міського управління ГУ МВС України в Луганській області.

У той же час, достовірно усвідомлюючи всі наведені вище обставини, громадянин України Орлов Ю.І., не пізніше 27.04.2014, перебуваючи на території Луганської області, діючи з мотивів не сприйняття діючої влади в Україні, підтримуючи злочинні наміри «ЛНР», діючи умисно, керуючись власними переконаннями, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України вирішив перейти на бік ворога в період збройного конфлікту та надавати іноземній державі – РФ, допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

Так, реалізуючи свій злочинний намір, за невстановлених слідством обставин, приблизно в 2014 році, але не пізніше 03.11.2014, Орлов Ю.І., діючи умисно, вступив на військову службу до органу окупаційної адміністрації РФ на тимчасово окупованій території Луганської області, де зайняв посаду офіцера відділу розвідки МДБ ЛНР, до посадових обов'язків якого входило ведення в інтересах країни-агресора (РФ) розвідки на територіях, які межують з тимчасово окупованою територією Луганської області, проведення диверсійної діяльності, збір інформації щодо підрозділів ДПСУ, які задіяні в заходах з відсічі збройної агресії РФ проти України, виявлення та застосування заходів фізичного та психологічного впливу до осіб, які співпрацюють з органами державної влади, правоохоронними органами та спеціальними службами України на тимчасово окупованій території Луганської області.

У той же час, з 04.11.2014 Орлов Ю.І. на підставі наказу ГУ МВС України в Луганській області № 375 о/с від 04.11.2014 звільнений з органів внутрішніх справ України за п. 64 «є» (за порушення дисципліни) Положення про проходження служби рядовим і начальницьким складом в ОВС.

Відповідно до так званого закону «Про Міністерство державної безпеки Луганської Народної Республіки» від 08.10.2018 № 267-ІІ, Міністерство державної безпеки Луганської Народної Республіки є виконавчим органом державної влади Луганської Народної Республіки в галузі забезпечення безпеки, охорони Державного кордону Луганської Народної Республіки (далі – Міністерство державної безпеки або виконавчий орган державної влади Луганської Народної Республіки в галузі забезпечення безпеки) та здійснює у межах своїх повноважень вирішення завдань із забезпечення безпеки Луганської Народної Республіки. Контррозвідувальна діяльність – діяльність, що здійснюється Міністерством державної безпеки та/або його підрозділами (далі в цій статті – підрозділи контррозвідки), а також їх посадовими особами через проведення контррозвідувальних заходів з метою виявлення, попередження, припинення розвідувальної та іншої діяльності спеціальних служб та організацій іноземних держав, а також окремих осіб, спрямованих на заподіяння шкоди безпеці Луганської Народної Республіки. Розвідувальна діяльність – діяльність Міністерства державної безпеки та/або його підрозділів (далі у цій статті – підрозділи розвідки), а також їх посадових осіб, спрямована на забезпечення безпеки особистості, суспільства та держави від зовнішніх загроз з використанням визначених цим Законом методів та засобів.

За не встановлених слідством обставин Орлов Ю.І. до 16.03.2021 познайомився із суддею Брянківського міського суду Луганської області Снегирьовим В.А., від якого почав отримувати інформацію на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній, інформаційній безпеці України.

При цьому для конспірації, Орлов Ю.І., не бажаючи бути викритим у злочинній діяльності проти України, спілкувався з ним також у багатоплатформеному клауд-месенджері «Telegram» (далі – «Telegram»), в тому числі і зареєстрованими за його абонентськими номерами мобільного зв'язку +38-072-107-13-07 та +7959-107-13-07.

У період з 29.11.2020 по 02.12.2020 Снегірьов В.А. за не встановлених обставин перебував на підконтрольній Україні території. Про даний факт Снегірьов В.А. поінформував Орлова Ю.І.

Так, приблизно о 17 год 04 хв 07.12.2020 Орлов Ю.І. під час текстового спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-072-107-13-07, зі Снегірьовим В.А., що використовував номер мобільного телефону +38-050-558-84-63, перебуваючи в не встановленому слідством місці, отримав від останнього інформацію з персональними даними Касьянова Г.С.: фотознімки паспорта громадянина «ЛНР», картки платника податків та трудової книжки, як особи, якій було відомо про факт його перебування 30.11.2020 на неокупованій території України.

Також приблизно о 15 год 41 хв 08.12.2020 Орлов Ю.І. під час текстового спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-072-107-13-07, зі Снегірьовим В.А., що використовував номер мобільного телефону +38-050-558-84-63, перебуваючи в не встановленому слідством місці, отримав від останнього інформацію з персональними даними Фізера І.І.: фотознімок паспорта громадянина «ЛНР» як особи, якій було відомо про факт його перебування 30.11.2020 на неокупованій території України.

Крім того, приблизно о 09 год 47 хв та о 12 год 41 хв 10.12.2020 Орлов Ю.І. під час текстового спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-072-107-13-07, зі Снегірьовим В.А., що використовував номер мобільного телефону +38-050-558-84-63, перебуваючи в не встановленому слідством місці, отримав від останнього інформацію про осіб, що виїжджали на неокуповану територію України, з якими, на його думку, проводили профілактичні бесіди працівники Служби безпеки України: Овдіну З.І., Русакова М.М., Фролову Н.П., Михайленко Ю.А., Гречанова О.І., Шевченко Т.І.

Крім того, Снегірьов В.А. приблизно 08.02.2022 в період з 18 год 22 хв по 18 год 55 хв під час спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-050-558-84-63, з Орловим Ю.І., що використовував номер мобільного телефону +38-072-107-13-07, та який з міркувань конспірації позначений як «Игорь Луганск», перебуваючи в не встановленому слідством місці, повідомив останнього про те, що раніше не відомий йому співробітник Служби безпеки України (далі – СБУ) зателефонував до нього з проханням надати пояснення з приводу обставин ухвалення ним рішень у судових справах № 410/1039/14-ц та № 410/1036/14-ц про визнання за Майбородою В.Л. права власності на житловий будинок, загальною площею 31,4 кв.м. за адресою: м. Київ, Дарницький район, вул. Зарічна, 46-Ж.

У свою чергу, громадянин України Орлов Ю.І. приблизно о 08 год 43 хв 09.02.2022, усвідомлюючи, що Снегірьов В.А. є чинним суддею України, який може використовувати своє службове становище для збору інформації з метою застосування її в розвідувальних інтересах РФ, перебуваючи в не встановленому слідством місці, діючи умисно, у відповідь на отриману інформацію відправив йому у «Telegram» текстове повідомлення такого змісту: *«Доброе утро, по*

вашему вопросу, просили сделать несколько моментов. 1. Созвонитесь с ними и запишите голос сотрудника, в разговоре чтобы он представился кто и откуда, в чем суть дела, вообще подробности. 2. По возможности пусть для подтверждения тонов то он тот кем является вышлет фото удостоверения», поставивши тим самим завдання Снегірьову В.А. зібрати та передати йому інформацію з персональними даними зазначеного співробітника СБУ, яка буде використана спеціальними службами РФ на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Снегірьов В.А., перебуваючи у не встановленому слідством місці, приблизно о 08 год 48 хв 09.02.2022, продовжуючи діяти з метою надання допомоги РФ та її представникам у проведенні підривної діяльності на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, направив Орлову Ю.І. у «Telegram» текстове повідомлення такого змісту: «Хорошо. Сегодня сделаю», давши тим самим добровільну згоду на збір та передання інформації стосовно чинного співробітника СБУ, у тому числі тієї, що містить його персональні дані.

Після цього громадянин України Снегірьов В.А., перебуваючи у не встановленому слідством місці, діючи на виконання завдання Орлова Ю.І., усвідомлюючи, що останній є співробітником спеціальної служби – «МДБ ЛНР», приблизно в період часу з 08 год 48 хв до 13 год 09 хв 09.02.2022 здійснив телефонний дзвінок указаному вище співробітнику СБУ, тривалістю 5 хв 52 с, в ході якого отримав інформацію з його персональними даними. При цьому, Снегірьов В.А. здійснив звукозапис даної розмови з використанням не встановленого пристрою.

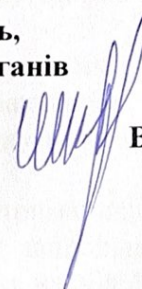
Продовжуючи свою протиправну діяльність, приблизно о 13 год 15 хв 09.02.2022 Снегірьов В.А., перебуваючи у не встановленому слідством місці, на виконання завдання відправив Орлову Ю.І. у «Telegram» аудіофайл із записом зазначеної вище розмови зі співробітником СБУ, прокоментувавши: «Это разговор сегодня».

Отже, громадянин України Орлов Ю.І., перебуваючи у не встановленому слідством місці, діючи умисно, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, приблизно у 2014 році, але не пізніше 03.11.2014, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, а також протягом 07.12.2020 – 09.02.2022 надавав іноземній державі – РФ, допомогу в проведенні підривної діяльності проти України, яка полягала в зборі інформації щодо громадян України, зокрема про співробітника СБУ, у тому числі тієї, що містить їхні персональні дані.

Таким чином, Орлов Юрій Ігорович обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (із змінами, внесеними згідно із Законами від 08.04.2014 № 1183-VII, від 07.10.2014 № 1689-VII, які діяли на момент вчинення злочину), а саме в державній зраді, тобто діяннях, умисно вчинених громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту та наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

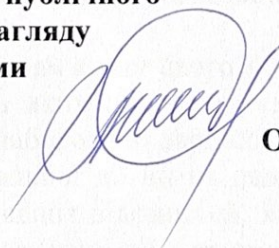
Старший слідчий в особливо важливих справах
першого відділу Управління з досудового
розслідування кримінальних правопорушень,
вчинених працівниками правоохоронних органів
та судьями, Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань

Віталій ШАМАНІН

ПОГОДЖЕНО

Старший групи прокурорів –
Заступник начальника
першого відділу другого управління
процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту нагляду
за додержанням законів органами
Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора

Олександр ПІДЛІСНИЙ

Підозрюваному Орлову Ю.І. роз'яснено його права, передбачені ст. 42 КПК України:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

б) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, копію цього повідомлення та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваної оголошені і роз'яснені о "___" год "___" хв "___" _____ 202__ року.

Підозрюваний _____ / _____ /

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив: